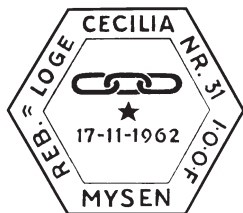

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen

Nr. 2 – 2021 • 2. desember • Utgivelse nr. 62 • Årg. 31

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

60 års Veteranjuvel tildelt i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

Foran fra venstre: OM Øyvind Hanssen og veteran Eks Distrikts Deputert Stor Sire Erik Aksel Tallaksrud. Bak fra venstre: Storrepr. Per Frøshaug, Stor Marsjall Bjørn Arve Sømhoed, Stor Sekr. Jon Erik Holm og DSS Arve Rognerud.

Odd Fellow Ordenen – snakker vi om våre utfordringer, eller bare snakker vi?

12. mars 2020 inntraff noe som veldig få av oss har opplevd: Nedstenging av et samfunn. Denne beslutningen gjorde bl.a. at vår Orden ikke kunne avholde sine tradisjonelle logemøter.

I september 2021 kom gladmelding om åpning av samfunnet. Dermed kunne vi igjen ha våre møter. Unntakstilstanden var over, men smittefaren er der fortsatt.

Rekruttering til våre loger er vel noe av det viktigste arbeidet logene står overfor. Det er krevende, men har en stor betydning for våre loger og dermed for Odd Fellow Ordenens videre utvikling. Storlogens prognoseverktøy forteller oss fort konsekvensen av manglende tilgang på nye søstre og brødre. Nevnd for Styrkelse og Ekspansjon er vesentlig i dette arbeidet, men er dog ikke den som sitter med ansvaret alene. Arbeidet hviler mest på oss som søstre og brødre.

Hvem tenker vi på som nye medlemmer? Ser vi på gjennomsnittsalderen er det absolutt et ønske om yngre medlemmer, men variasjon i alderssammensetning er definitivt positivt for en loge. Vi er definert som en verdibærende Orden. Da er det svært viktig hvordan vi informerer og presenterer dette for eventuelle søkere. Samfunnet er stadig i utvikling. Er Ordenen det – tilstrekkelig?

Her vil jeg tillate meg å referere noe fra talen til Stor Sire Morten Buan som han holdt på Storlogens 100 års jubileum 28. august 2021:

«Men fra hundreårsjubileet skal vi videre fremover. Vi skal presentere og rekruttere til Odd Fellow Ordenen den nye tids mennesker. Hva karakteriserer dem? Slik vi kan se det i dag er menneskene som skal bli fremtidens søstre og brødre

- bedre utdannet enn noensinne
- har oppfatninger av samfunnet som ikke har eksistert tidligere
- bøyer seg ikke for det autoritære, men forholder seg til relevant viten
- har en moderne oppfatning av likestilling
- søker innhold mer enn former
- har formell kunnskap om etikk og søker verdier

Alt dette står Odd Fellow Ordenens tidløse verdier for. Storlogens utfordring er å tolke vår verdimesige arv inn i dagens og morgendagens samfunn».

Stor Sire peker på punkter som vi er nødt til å ta alvorlig. Vil vi klare å få dagens samfunnsborgere interessert og aktivert i vår Orden? Jeg er optimist, men det krever at vi tar inn over oss det samfunnet som våre fremtidige medlemmer lever i idag. Vi må tilpasse oss samfunnet som vår Orden skal være en del av. Det er blitt sagt av mange før, men jeg gjentar det igjen: **Vi må forandre for å bevare.** Resultatet av et slikt kontinuerlig arbeid tror jeg vil ha en positiv utvikling. Vi må tørre å ta tak i denne utfordringen, ikke bare snakke om den. Argumentet vi internt ofte hører når eventuelle forslag til endringer blir diskutert er: «Nei, det kan vi ikke endre på. Vi har jo alltid gjort det sånn!». Vi kan ikke fortsette med å ha «bremse-klossene» på. Vårt samfunn vil alltid være i utvikling. Det bør også vår Orden være. Etter min mening er det ingen motsetning i å gjøre forandringer, tilpasninger idet bevaring av våre verdier og holdninger som vår Orden er basert på, alltid vil være der.

Per-Olav Eek

Per-Olav Eek

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2021
Årgang 31
2. desember 2021
Utgivelse nr. 62

Redaksjonskomité:
Inger Marie Foss (leder)
Gunn Mathisen Molvik
Björg Skjenneberg
Herold: Vibeke Bernhoff
Christian Kopperud
Svein Oshaug
Ole Morten Molvik
Herold: Odd Nordgård

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på PC, men også håndskrevet manus mottas. Helst ønsker vi at du sender innlegget som e-post eller vedlegg i en e-post:
Post@marianne-hdahl.no
post@kopperudengros.no

Innhold:

Leder	2
Nr. 31 - Sekretærens spalte	3
Nr. 62 - Sekretærens spalte	3
60 års Veteran Erik Tallaksrud	4
50 års Veteranjuvel til Kjell Holum	7
40 års Veteranjuvel til Ernst Sjursen	8
25 års Veteran Egil Nøkleby	9
50 års Veteranjuvel til Ida Ankjer Lind	10
40 års Veteranjuvel til Sol Johansen	11
Storlogegrad-tildeling blant Rebekkaer	12
Venneaften i Loge Cecilia	13
Opphøyelse til Barmhjertighetens Grad	14
Opphøyelse til Den Kongelige Purpurgrad	15
Tanker fra en ny-innsatt Eks OM	16
Nye søstre i Loge Cecilia	17
www	18
Overmester i en pandemi	19
Per Erling Fladberg til minne	20
Rapport fra Symposiet i Bodø	21
Logenes nye kollegier	22
Tre søstre tildelt DGV Grad	23
Tre brødre tildelt DEK Grad	23
Jubilanter	24
Redaksjonskomiteen hilser	28

Rebekkaloge nr. 31, Cecilia
(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2022

05.01.1962	Baastad, Eileen Rådahl	60 år
28.01.1942	Buraas, Gretha Evelyn	80 år
02.02.1947	Sørby, Anichen Karin	75 år
20.02.1947	Wold, Mona Kolstad	75 år
26.02.1942	Elvestad, Anne-Jorun	80 år
01.03.1947	Karlstad, Berit Ellinor	75 år
16.04.1947	Altenborn, Jorunn Øksnes	75 år
27.04.1962	Huse, Bodil Irene Torp	60 år
09.05.1947	Hunstad, Solveig	75 år
16.05.1937	Johansen, Liv Berit	85 år
10.06.1942	Karlsen, Lena Utsigt	80 år

Veteranjuveler våren 2022

Grefslie, Reidunn	25 år
Ospedal, Anny	25 år
Våler, Elsa Marie	40 år
Sørby, Anichen Karin	25 år

Vi gratulerer!

ODD FELLOW-LOGE NR. 62
HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2022

4.01.1937	Kviserud, Magne	85 år
26.02.1957	Røed, Magne	65 år
23.03.1967	Hanson, Roar	55 år
08.04.1967	Frøshaug, Ståle	55 år
14.05.1942	Ladim, Øyvind	80 år
04.06.1952	Reiakvam, Dag	70 år
15.06.1937	Foss, Hans Kristian	85 år

Veteranjuveler våren 2022

01.04.1982	Egil Ingar Karlsen	40 år
03.04.1997	Hans Kristian Foss	25 år

Vi gratulerer!

Mildhet

Far varsomt og mildt i striden
Bruk vennlige ord når du skal
Trengje inn til et menneskes indre
Komme bak det ytterste skall.

Gå med aktsomhet i dine føtter
Med skritt som dunlette fjær
Når du banker på hjertedøren
For å komme et menneske nær.

Velsignede hjerter som skjønner
At uten mildhet i gjerning og sinn
Er det ingen som åpner sitt indre
Og slipper et annet menneske inn.

Dikt: Tore Bakken

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

60 års Veteran Erik Tallaksrud

Foran fra venstre: OM Øyvind Hanssen og veteran Eks Distrikts Deputert Stor Sire Erik Aksel Tallaksrud.

Bak fra venstre: Storrepr. Per Frøshaug, Stor Marsjall Bjørn Arve Sømhovd, Stor Sekr. Jon Erik Holm og DSS Arve Rognerud.

Det hører med til sjeldenhetene at logen har en 60-årsveteran i sin midte. Enda mer sjelden er det at denne bror også har en imponerende CV i logesammenheng. Derfor er det en ekstra stor dag når Erik Tallaksrud 25. november mottar sin velfortjente veteranjuvel.

Br. Tallaksrud er ekte Oslo-gutt, født 1927 på Teisen. Han kan se tilbake på et langt og innholdsrikt liv. Som tenåring kom han med i Mil. org., og var med i gruppe 13132 fra 1943 til krigens slutt. Det var via speideren han kom med i dette farefulle arbeidet.

Etter gymnaset studerte han realfag på Blindern og ble cand.real. Hovedfaget var geografi med vekt på kvartærgeologi, og de andre fagene var matematikk og fysikk. Det var denne utdannelsen som førte ham til å bli ansatt som lektor ved forskjellige gymnaser, eller videregående skoler som de etter hvert ble kalt. Han giftet seg med sin Kari i 1954, og det unge paret dro først til Namsos, hvor Erik fikk sin første ansettelse.

Han ble der i seks år, og så tilbake på disse årene med glede. Der fikk han, i tillegg til undervisningen, anledning til å praktisere to av sine hovedinteresser, musikk og bridge.

Erik er musikalsk, og begynte tidlig å spille fiolin. Han gikk først i lære hos Øivind Fjeldstad fra han var 8-9 år. Senere ble han elev av Åge Wallin. Det var to av datidens

Stundens alvor preger bror Erik ved hans 60 års Veteranjuveltildeling.

dens store fiolinister, men selv om undervisningen var aldri så inspirerende, ble han bare en middels bra utøver, mente Erik selv. Likevel fikk han mye glede av fiolinen. Han spilte i Ilakirkens orkester, i Namdalens Symfoniorkester og i Namsos Salongorkester. En stor opplevelse var det å få spille under innvielsen av Namsos kirke.

Bridge har han spilt så lenge han kan huske, fra familiebridge hjemme til mer alvorlige spill i ungdomsårene. I Namsos kom han raskt med i bridgeklubben og ble Namsosmester og fikk representere Namsos i norgesmesterskapet. Denne hobbyen holdt han ved like også da han flyttet til Indre Østfold, ja det var først da han kom til Askim at han gjorde det riktig bra i NM.

Han flyttet altså fra Namsos og ble ansatt på gymnaset i Askim i 1960. Det var flere grunner til at han valgte Indre Østfold. En av de beste kameratene fra studietiden var i Askim, og Kari hadde familie i Mysen, onkel og tante og to jevnaldrende kusiner. I Askim ble han i fire år. Så ble han oppmerksom på en spennende jobbannonse – av alle steder i Afrika! Han søkte og ble ansatt som professor på Naval College, altså marinens krigsskole, i Etiopia. I dag er området et eget land, Eritrea. Erik underviste der i to år i fagene matematikk, fysikk og meteorologi. Det ble to kjempefine år som han ikke ville ha vært foruten. Det var riktignok begynnende borgerkrigstilstand i landet, og det ble noen dramatiske episoder, men de slapp heldig fra alt.

Det viktigste som skjedde i løpet av de to årene i Etiopia, lå riktignok på et helt annet plan. At Erik minnes denne tiden med glede, skyldes nok i høy grad også at de nå ble en familie på tre. De fikk sønnen Ole Jørgen, og større glede i livet kan man vel ikke opple-

Bror Erik Tallaksrud takket for Veteranjuvelen og OM Øyvind Hanssen var behjelpelig med å holde mikrofonen.

ve her i livet enn den gleden som følger med det å bli foreldre. Da kontrakttiden i Etiopia var omme, gikk ferden tilbake til Indre Østfold, men denne gang ble arbeidsstedet Indre Østfold videregående skole på Mysen. Som tidligere nevnt hadde Kari slekt på Mysen. Erland Andersen var hennes onkel, og kusinen Guro var gift med Alf Lie. Erland var vår loges første OM, og Alf var Chartermedlem. Det var gjennom disse menneskene interessen for logen ble vakt, og da han ble spurt av Alf og Guro om å bli medlem, var svaret ja. Han ble tatt opp høsten 1961, altså for 60 år siden, mens han bodde i Askim. Det var meningen at Erland Andersen skulle være fadder, men han ble plutselig syk og døde, og Alf Lie overtok fadderrollen. Det ble opptakten til et usedvanlig rikt logeliv.

Juvelen selv, slik den tar seg ut liggende på puten ved overrekkelsen.

Erik hadde som prinsipp å si ja når han ble spurt om å påta seg oppgaver i loge og leir. Han fikk anledning til å bekle mange interessante embeter, og han ble til slutt både OM i logen og HP i leiren. Dessuten var han DDSS 1994-96. I perioder sa Kari at hun nesten ble sjalu på logen. Av de embeter Erik innehadde, var CM det embetet han fant mest givende. Han var CM i to perioder. Han var perfeksjonist, og var nøye med at alt skulle utføres korrekt og med stil og verdighet. Og på den måten var han et godt eksempel for oss alle. Som DDSS la han vekt på å instruere og rettlede. Han forlangte at en tekst skulle leses godt, slik at meningsinnholdet kom klart fram. Derfor måtte man øve skikkelig. Og skuespillerne skulle naturligvis kunne sine roller utenat. Han påpekte det når han fant feil, og mente selv at han kanskje ble litt uglesett av det noen ganger, men fikk også tilbakemeldinger om at man hadde satt pris på belæringene. Han tok det som et tegn på at også korreksjoner kan oppfattes som nyttige og nødvendige. Han understreket ofte at vi må huske at vi er en Orden, ikke en alminnelig forening. Det skal være høytid over logemøtene! Som pensjonister tilbrakte Kari og Erik lange perioder i Spania.

Der var det fint. Men han savnet nok logemøtene. Derfor var han med på å starte en Odd Fellowforening i Costa Blanca sammen med Alf og Guro og andre venner. Der var det møter en gang i måneden. Han har også vært med på å starte en Odd Fellow loge under dansk jurisdiksjon. Stor Sire fra de fire nordiske landene var til stede ved institueringen.

Erik Tallaksrud fikk tildelt sin 50 års veteranjuvel av br. Stor Sire i 2011. Det som har skjedd siden, er at Kari har falt fra, og Erik er blitt alene. Det har ikke vært så mye logedeltakelse i disse årene, naturlig nok. Alder og skrøpeligheter krever sitt. Men logen har være i tankene til Kari og Erik likevel, noe en storslagen gave bærer bud om. Det var Kari som kom med ideen: «Vi har alt – og trenger ikke så mye, da kan vi gi bort noe av det vi ikke får brukt», sa hun. Det resulterte i at Erik, på vegne av seg selv og sin da avdøde kone, i 2016 ga beskjed om at han ønsket å gi en gave på kr.100 000 til logehuset vårt, Villa Nore. Denne rausheten sier mye om dem begge. Gaven ble naturligvis satt stor pris på av logene, som vil uttrykke sin dype takknemlighet.

Takknemlighet er også min personlige følelse. Erik er min fadder, venn, læremester og tidligere kollega. Gratulerer med en høyst velfortjent veteranjuvel, og takk for den enorme innsats du har lagt ned for Logen og Ordenen til glede for oss alle.

Vidar K.

Det var en stor dag for logen torsdag 25. november da br Eks Distrikts Deputert Stor Sire Erik Tallaksrud kunne motta sin veteranjuvel for hele 60 års medlemskap i vår orden. Tildelingen ble forestått av bror Stor Sekretær Jon Erik Holm, br Stor Marsjall Bjørn Arve Sømhovd og br DSS Arve Rognerud i en svært høytidelig, verdig og faktisk helt ny seremoni. Det var en rørt veteran som mottok sin veteranjuvel, og

på tross av sine 94 år vandret han villig rundt i salen under seremonien. Ved ettermøtet ble det servert spekematallerken og wienerbrød. Etter måltidet holdt bror Stor Sekretær tale. Han hilste deretter fra Storlogen og fra Stor Sire spesielt, og overrakte så gratulasjonskort og blomster til veteranen. Denne talen gjengir vi her i sin helhet med bror Stor Sekretærs tillatelse. Også bror Overmester holdt tale og takket veteranen for hans store innsats for logen og ordenen gjennom alle disse årene.

Odd Nordgård

Bror Stor Sekretærs tale til Veteranen:

Bror DSS, bror Stormarsjall, bror OM brødre, kjære nye 60-års veteran Eks Distriktsdeputert Stor Sire Erik Aksel Tallaksrud. Du ble tatt opp i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson 02.11.1961. Det fremkommer ikke av kartoteket hvem som var din fadder. Du var 34 år og var i en gunstig alder for Ordenen. Vi setter stor pris på våre veteraner som er selve grunnfjellet i vår orden. Jeg pleier å se meg om etter veteraner i logesalen og ser ofte mange. Det at vi har så mange veteraner viser at det må være noe ved vår orden som gjør at man er medlem år etter år. De fleste er faktisk medlemmer fra de blir innviet til de går bort. 60 års veteranjuveler er blitt sjelden. Vi har tre i denne vårterminen. 60 år er lang tid når man ser fremover, men ikke nå man ser bakover.

Du mange embeter i Ordenen, OM, HP, DDSS. Du har lang erfaring og kan mye om Ordenen. Skoleverket, instruksjoner. 1994-1998 DDSS.

Hva er det så som har fått deg til å bli med og fortsatt være med i de 60 årene som nå har gått?

Jeg vil tro at vennskap har vært en viktig del av det. Du må ha fått mange nye og gode venner. Det er selvsagt også en del andre forhold. For Ordenen er vennskap svært viktig.

Noe annet som er utrolig viktig og som vi må legge mer og mer vekt på er toleranse, særlig i disse dager.

TOLERANSE OG BALANSE

Det skal ofte en god porsjon toleranse til for virkelig å praktisere både vennskap og menneskekjærlighet. Men allikevel er toleransens bud kanskje det vanskeligste av dem alle å leve opp til å vise fornøden respekt for andre, deres meninger og oppfatninger kan av og til være vanskelig. Det kan ofte være vanskelig å elske sin neste - når alt som denne neste foretar seg, går på tvers av ens egne mål og oppfatninger. Hvem kan i sannhet si at han elsker det medmenneske som gjør ham ondt? Er det uriktig å si at det kan kun det menneske som i rette øyeblikk kan kaste barmhjertighetens tilgivende kappe over det medmenneske som i mange tilfeller øver ondt uten egentlig å ville det, men som er for svak til å stå imot. Paulus' kjente ord om at "det gode som jeg gjerne vil - det gjør jeg ikke - men det onde som jeg ikke vil" det gjør jeg, har en sterk bakgrunn selv cirka to tusen år etter at de ble uttalt. Meget var vunnet om vår toleranse kunne gi seg utslag i at vi hatet det onde, men elsket det menneske som gjorde det onde. Man må kunne lære seg å hjelpe sin neste i dens kamp mot det onde. Lærer

du det, har du nådd et meget langt skritt henimot de Ordensidealer som ofte kalles uoppnåelige. Tror du at du ikke kan, så forsøk allikevel. Det vil i dine forsøk hjelpe deg hvis du husker at selv den lengste reise på tusener av mil alltid begynner med et enkelt skritt.

Det er ikke med syvmilsstøvler - men skritt for skritt - at målet nås. Det er det gamle ord om at mange bekker små gjør en stor å - om igjen - bare sagt på en annen måte. For hvert lite skritt du tar, er du et stykke nærmere målet. Det har ingen ting med toleranse å gjøre det å unnlate å ta standpunkt, men kun simpel ubeslutsomhet, som ikke kan avtvinge særlig respekt hos omgivelsene. Det tolerante menneske plasserer ikke seg selv mellom to stoler, men følger sin overbevisning med full respekt for andres synspunkter. - Dog er det en grense for toleranse, ja, til og med en meget skarp grense, som av og til kan forveksles med intoleranse. I kampen mellom godt og ondt er det ingen mellomstandpunkter. Den som vil det gode, kan være tolerant overfor andres oppfatninger av det gode, men ikke være tolerant overfor det onde. Dit - og ikke lenger - hvis man ikke skal ut på viddene. Jeg håper dette er ord for deg og de øvrige brødre til ettertanke.

Jeg avslutter nå med å ønske deg lykke til i ditt videre ordensarbeide og håper du får mange fine år videre.

Brødrene bes reise seg når vi utbringer en skål for vår nye 60 års veteran.

Vita Erik Tallaksrud:

- Innviet: 02.11.61
- Den Høye Sannhets Grad: 31.10.63
- Opptatt i Leiren: 07.11.69
- Høyeste leirgrad: 07.03.72
- DDSS: 1994-1998
- Fung.Eks.OM: 1983-1985
- Overmester: 1981-1983
- Kapellan: 1979-1981
- Undermester: 1977-1979
- Ceremonimester: 1974-1975
- Ceremonimester: 1972-1973
- Ceremonimester HAss: 1968-1969
- Hovedpatriark (HP): 1989-1991
- 2. Hovedsmann: 1985-1989
- 1. Teltvakt: 1983-1985
- Storlogegraden: 24.02.84
- Rebekkagraden: 01.01.84
- 60-års Vet.juv. 25. november 2021

Det var med stor sorg Nore-Nytt mottok meldingen om at bror Erik Aksel Tallaksrud døde torsdag 9. desember 2021, 94 år gammel og kun 14 dager etter at han fikk sin fortjente 60 års Veteranjuvel i Logen. Vi lyser fred over hans minne.

50 års Veteranjuvel tildelt bror Kjell Holum

Kjell Holum alltid like blid.

Det er sjelden vi har 50 års veteran-tildelinger i Logen vår. Torsdag 11. november i år hadde vi den store glede og ære å tildele br. Kjell Holum 50 års veteranjuvel for trofast medlemskap i alle disse årene. DSS Arve Rognerud sto for tildelingen i en verdig og høytidelig seremoni inne i Logesalen. Fungerende Stor Marsjall, vår egen Storrepr Per Christian Frøshaug, ledet veteranen rundt i salen under seremonien. Det ble en høytidsstund for oss som var tilstede.

4. november 1971 ble br. Kjell Holum innviet i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson. Han fikk Den Høye Sannhets grad den 6. september 1973. Han mottok 40 års-veteranjuvel den 11. november 2011.

Ved brodermåltidet gratulerte DSS Arve Rognerud Br. Kjell Holum med 50 års veteranjuvel.

«Det er ikke bare en ære å bli 50 års veteran, men også en stor ære for Logen å kunne feire sin egen 50 års veteran.» Kjell fikk så overrakt miniatyrstjernen til Logeantrekket av DSS.

50 års Veteranen har mottatt sin velfortjente Veteranjuvel. Bak fra venstre ser vi Storrepresentant Per Chr. Frøshaug, OM Øyvind Hanssen og DSS Arve Rognerud.

Bror Kjell Holum fikk nye gratulasjoner og overrakt blomster av OM Øyvind Hanssen. Kjell rettet på oss da vi påsto at han var den første. Men han er en av de få som har 50 års medlemskap i

Loge 62 Håkon Håkonsson. I sin tale trakk OM fram hvor hyggelig og morsomt det er å prate med Kjell. Han er utrustet med god humor og har stadig gode replikker. Samtidig er han

en beskjedne mann som ikke framhever seg selv.

«Dette har jeg kvia meg for i lang tid», sa Kjell da han reiste seg for å holde tale. Talen ble både alvorlig og morsom. Han fortalte om sitt aktive liv og sa bl.a. at han har hatt tolv aktive år i politiken. 12 helt bortkastede år, la han til. Replikken sier nok mer om Kjells ydmykhet enn hans virke som politiker.

Kjell sa i sin tale at han gjerne skulle tatt på seg flere verv i Logen, men yrkesliv, familie osv. gjorde at han måtte velge det bort. Men hans gode venn br. Frank Lind inspirerte han, etter mange år, til å bli med på logemøtene igjen. Det ble en god opplevelse som igjen gjorde at han prioriterte Logen. Men bare så dere vet det, sa han til slutt i sin tale, «jeg har kvia meg så mye for denne talen, at dette er første og siste gang».

DSS Arve Rognerud overrekker gaven til Kjell Holum. Til venstre OM Øyvind Hanssen.

Vi får nå se på det, Kjell. Talen var, som sagt, både personlig, alvorlig og morsom. Kjell er et flott

eksempel på mottoet «Carpe Diem» - grip dagen! I en alder av 92 år, kjører han bil, gleder seg over små og store hendelser og ser stadig framover mot nye mål! Vi gleder oss til å følge deg videre i Logen.

Svein Oshaug

Bror Kjell takker for juvelen. Fra venstre ser vi Storrepresentant Per Chr. Frøshaug, DSS Arve Rognerud, OM Øyvind Hanssen. Lengst til høyre sitter Eks OM Svein Oshaug.

Vita Kjell Holum:

- Innviet: 04.11.71
- Den Høye Sannhets Grad: 06.09.73
- Opptatt i Leiren: 03.02.98
- Høyeste leirgrad: 07.03.00
- Inspektørassistent: 2009-2011
- 50-års Vet.juv. 11. november 2021

40 års Veteranjuvel til Ernst Sjursen

Bror Ernst Sjursen fikk sin veteranjuvel for 40 års trofast medlemskap i vår Orden den 28. oktober i år. DSS Arve Rognerud sto for utdelingen i en verdig og høytidelig seremoni. Han ble innviet den 19. mars 1981 og kan se tilba-

ke på et aktivt liv både i og utenfor logen. For en fyldig artikkel om br Ernst Sjursen henvises det til artikkel i forrige Nore-Nytt i anledning hans 80 årsdag. Se også bilde fra tildelingen på neste side.

Vita Ernst Sjursen:

- Innviet: 19.03.81
- Den Høye Sannhets Grad: 01.03.84
- Overmesters V Ass: 1991-1997
- Undermesters H Ass: 1989-1991
- Inspektør: 1985-1987
- 40-års Vet.juv. 28. oktober 2021

25 års Veteran Egil Nøkleby: – Jeg venter på snøen!

«Nå venter jeg på snøen», var det første br. Egil Nøkleby sa da jeg ringte han for å intervjuer han for Nore Nytt. «Ja, på fjellet, på hytta», la han til. Hytta ved Ål i Hallingdal, som han og kona er så glad i og bruker så mye. Han er fortsatt en ivrig skiløper og benytter ofte anledningen til å gå på ski. Han konkurrerte i langrenn da han var yngre. I 1962 - 63 klar- te han en førsteplass og en annenplass i Østfoldmesterskapet på ski. Egil er Østfoldmester på ski, det er imponerende.

Men han var også med og spilte fotball og drev med orientering. Egil var medlem i Røde Kors. Etter at han fikk sertifikat tok han vakter som ambulansesjåfør og var ute på arrangementer for Røde Kors. Det samme gjorde han i militære på Troms militære sykehus.

Br. Egil Nøkleby ble født på Sykestua på Skjønhaug i Trøgstad 7. mai 1946. Da bodde familien i Båstad. Etter bare noen få år flyttet familien til Mysen. Hans far Einar Nøkleby drev kolonialbutikk i Mysen. Der jobbet Egil som visergutt.

Hans far var en ivrig orienteringsløper og startet opp orienteringsklubben Flaggtreff i Mysen. Han var også primus motor da de bygde «Einarbu» i Trømborg, et kjent utfartssted i Mysen. Einarbu er oppkalt etter faren. Farens interesser for friluftsliv smittet selvfølgelig over på Egil. Familien har farten rundt på stiene i Fjella både sommer og vinter. Han er blitt lommekjent i Fjella.

I 1970 giftet Egil og Evy seg. De flyttet til sin nåværende bolig ved Eidsberg stasjon og fikk datteren Kristin.

Egil startet sin yrkeskarriere i fargehandelen i Mysen og gikk senere et år på Fargehandelskolen på Gjøvik. Han var også innom El-verksbutikken på Mysen i noen år. Hos Kristiansens Elektriske ble han i fem år. Da kjøpte han butikken (1980). Han drev

Foran sitter 25 og 40 års veteranene. Bak står Storrepr. Per Chr. Frøshaug, OM Øyvind Hanssen og DSS Arve Rognerud

Nøkleby elektriske videre på egen hånd. Etterhvert gikk han inn i El-kjøp kjeden og fikk navnet Nøkleby El-Kjøp. Denne drev han så i 20 år før han gikk av med pensjon i 2000.

Han forteller videre at det var br. Jan Grefslie, som da drev butikk litt lenger oppe i gata, som var pådriveren for å få Egil med i Logen. 14.10.1996 ble han innviet med br. Jan Grefslie som fadder. Jan hadde tidligere arbeidet som visergutt for faren til Egil, han fikk kjøre ut varer, fordi han hadde sertifikat. Egil har mye godt og si om hvordan br. Jan Grefslie har fulgt han opp hele tiden. Den kontakten har vært veldig viktig for Egil i hans Logevandring.

«Jeg setter stor pris på stillheten og roen i logesalen. Når vi kommer inn og møtet starter, senker det seg en ro i hele meg. Opplevelsene med musikken, ritualene og brødrene gir meg alltid denne gode følelsen av tilhørighet. For meg var det så fint å få roe ned fra stresset i butikken.

På etter-møtene er det alltid god stemning og mye hygge. Jeg har vært så heldig å bli kjent med

mange fine brødre. Jeg møter så ofte jeg kan og stepper inn som ansvarlig for musikken når organisten ikke kan.»

Egil er aldri vanskelig å be om hjelp. Han sier ja, så sant han er hjemme og ikke på hytta. Han er tatt opp i Leir 23 Smaalekene, og har vikariert som musikkansvarlig der også. Han deltok ofte på dugnad, spesielt på kjøkkenet, da logen bygde det nye logehuset. «Det var mye arbeid, men det var verdt det. Huset er blitt et praktbygg», avslutter Egil med.

Nore Nytt gratulerer br. Egil Nøkleby med 25 års Veteranjuvelen han fikk overrakt 28. oktober i år.

Svein Oshaug

Vita Egil Nøkleby:

- Innviet: 24.10.96
- Den Høye Sannhets Grad: 25.02.99
- Opptatt i Leiren: 03.02.04
- Høyeste leirgrad: 04.04.06
- Kasserer i Loge 62 HH: 2005-2007
- Stadig vikar som musikkansvarlig ved vår logemøter
- 25-års Vet.juv. 28. oktober 2021

Tildeling av 50 års Veteranjuvel til Ida Ankjer Lind

Mandag 11. oktober 2021.

GRATULERER MED DEN
STORE DAGEN, SOM SKULLE
VÆRT 14. DESEMBER 2020!

Kjære Ida!

Du er kommet til en milepæl som
det er få forunt å nå!

Nettopp derfor blir denne dagen
spesiell, ikke bare for deg person-
lig, men også for vår orden!

Et halvsekel rommer så mangt.

Tidene har skiftet siden den dag
du ble medlem av vår orden. Sol-
renning og skygger, godvær og
opprørt hav har avløst hveran-
dre, – ikke bare som vekslinger i
naturen, men også over våre egne
liv.

Du har, kjære Veteran, deltatt i
loge-arbeide på din måte
gjennom ditt 50-årige medlem-
skap i Loge 31 Cecilia.

For 50 år siden, trådte du for før-
ste gang inn i en Rebekkaloge, –
du minnes kanskje dette første
møtet?

Du kom som en fremmed og ble
ført inn blant fremmede.

Vår orden er deg stor takkskyl-
dig, for din tillit til ordenen og
hva den står for! Takk for din inn-
sats og medvirkning!

Kjære søster Ida, 50 års veteran!

Du ville i dag, – med din alders
rike erfaring, – og med dyrebare
minner fra møter og sammen-
komster - og ved alle anledning-
er, vært omgitt av søstre som ville
ha både æret og takket deg, – og
gratulert deg – i dag!

Så derfor er jeg her i dag,, – alle
søstrenes stedfortreder, og tilde-

Ida Lind hjemme i sin egen leilighet.

ler deg herved, – dette synlige be-
vis på ditt 50 års medlemskap i
vår orden!

Og du får også en blomsterhilsen
med tre rosa nelliker, som jo er
symbolet på Vennskap, Kjærlig-
het og Sannhet.

Vær så god! – og gratulerer med
dagen!

Anne Floeng

Vita Ida Lind:

- Innviet: 14.12.1970
- Den Høye Sannhets Grad: 27.11.1972
- Høyeste leirgrad: 26.09.1990
- Overmesters Venstre Assistent: 1987-1989
- Kasserer: 1977-1979
- Ceremonimesters venstre assistent: 01.01.1974-31.07.1975
- 50 års veteranjuvel: 11.10.2021

Den viktigste styrken
et menneske kan ha
er evnen til å romme og
sette sammen

et annet menneske
når det faller fra
hverandre

Stein-Roger Olsen

40 års Veteranjuvel til Solveig «Sol» Johansen

Sol ble født i Bergen 08.01.1931. Hun ble innviet i Rebekkaloge nr. 31 Cecilia 13.10.1980. Hennes fadder er Unni Gangnes. Hun skulle hatt 40 års veteranjuvel på høsten 2020, men grunnet Corona ble dette utsatt.

Logen har betydd veldig mye for Sol og hun forteller at hun ikke trodde at hun skulle oppnå å få denne. Hun har alltid møtt opp så ofte som hun har kunnet. Hun har vært med i redaksjonen for Nore nytt. Hun har i sammen med Gunnhild Stensby, som hun startet søstertreffet sammen med. Hun har også vært med i flere nemder i Logen.

Sol er alltid positiv, blid og hyggelig dvs. alt som en Logesøster skal være. Nå som hun har fylt 90 år, er hun fortsatt aktiv og møter på søstertreffet.

NN

Sol med Veteranjuvelen rundt halsen.

Når du tenker tilbake på året som har gått
så husk på alle de seirene
som har gjort deg sterkere
Husk på de tapene som har gjort deg til et mykere
og bedre menneske
Husk at det å våge å vise følelser
gjør deg til et vakrere og mer ekte menneske
Og neste år skal vi fortsette å lete etter
steder og mennesker
hvor vi kan trykke hjertene mot hverandre
fordi vi har evner til det
Vær stolt av det

Stein-Roger Olsen

Storlogegraden, tildeling 25.09.2021

Kjære våre nye søstre til Storlogen, hjertelig til lykke med dagen, og med den vakre Storlogenålen.

Endelig skal den få pryde Eks OM-kragen deres!

Dette er noe vi alle har ventet på en god stund nå. Faktisk er det så mye som 1,5 år siden alt var planlagt og klart, maten bestilt, og logen var oppsatt til vårt møte. Sånn gikk det jo ikke, og etter det har vi satt en dato hele to ganger til.

Derfor er det ekstra hyggelig at vi nå har kommet til den dagen hvor det har latt seg gjøre. Alle er friske, og vi hører myndighetene sier at vi nå kan gå tilbake til mer eller mindre «normalen»

Marie Curie har sagt:

«Dere må glede dere over livet hver eneste dag, Ikke vente til det hører fortiden til med å oppdage at det var en god tid! Ikke sett dere lit til kommende dagers lykke. Jo eldre man blir, jo mer føler man at det å nyte øyeblikket er en nådetilstand, en gyllen gave.....»

Dette tror jeg vi alle har kjent på i denne tiden, så nå må vi bare gledes over normalen, at vi kan trefes her i dag, og at vi har masse i vente fremover!

Storlogen fylte 100 år 7 august 2020. Dette skal feires i hvert logehus i løpet av vårparten, og blir en festloge vi kan glede oss til.

Bak dannelsen av den norske Storloge står det mange dedikerte søstre og brødre, men en person stråler over alle de andre, nemlig Samuel Johnson. Han er arkitekten og inspiratoren for mye av den grunnmuren vi står på i dag. Dette vil vi utvilsomt lære mer om i den kommende feiringen.

Mottakere av Storlogegraden sittende i logesalen.

I dag har vi altså fått 4 nye søstre til Storlogen, en ære for logen deres, en ære for dere selv, og det er med stolthet jeg igjen vil gratulere, hver og en av dere.

Lykke til med deres nye grad, den høyeste logegraden man kan motta!

Ann-Helèn T.P.
DSS

Alle som foresto tildelingen av Storlogegraden sammen med mottakerne.

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Venneaften i Loge nr. 31 Cecilia

Glimt fra venneaftenen.

VENNSKAP · KLÆRLIGHET · SANNHET

Opphøyelse til Barmhjertighetens Grad

Barmhjertighetens grad ble tildelt Matriarkene Vibeke-Marie Bernhoff Loge 31 Cecilia, Anne Margrethe Solberg, Loge 50 Kjeden, Solveig Helene Sørtorp og Mona Carlsen, Loge 17 Unitas og Henni Elisabet Østby, Loge 31 Cecilia.

På Rebekkaleir nr. 2 Borg sin leirslagning den 29. september 2021 ble hele 5 Matriarker opphøyet i Barmhjertighetens Grad. Det var Matriarkene Anne Margrethe Solberg, Loge 50 Kjeden, Solveig Helene Sørtorp og Mona Carlsen, Loge 17 Unitas, Vibeke-Marie Bernhoff og Henni Elisabet Østby fra vår egen loge. Når det er så mange Matriarker

som skal opphøyes, blir én valgt til å ført gjennom ritualet, denne gangen var det Matriark Henni Elisabet Østby.

Det var den første leirslagningen til dette kollegiet, så alt var nytt for dem, men det ble gjennomført på en verdig og fin måte.

Etterpå var det et hyggelig måltid i festsalen. Som representant for de 5 matriarkene, takket Henni

Elisabet Østby for vel gjennomført seremoni. Så overrakte Hovedmatriark Inger Signe Stenshol blomstene til Matriark Henni for hennes medvirkning til seremonien og gratulerte dem alle. Det ble en sen kveld, men det gjør ikke noe når det er så hyggelig.

Björg Skjenneberg

*Trofast vennskap er godt å eie.
Trofast vennskap er godt å gi.
Det gir trygghet på tunge veier.
Det gir livet en ny verdi.*

Opphøyelse til Den Kongelige Purpurgrad

De som ble opphøyet til Leirens høyeste grad: fra venstre Svein Oshaug, Asle Halvorsen, Leirens Hovedpatriark Jan Kingo Lilleby, Odd Nordgård og til sist Ken Juel Olsen.

Den 7. september 2021 var det omsider klart til leirslagning i Leir 23 Smaalenene. Etter et og et halvt år uten møter var det både gledelig og etterlengtet å være i gang igjen. Det var en høytidelig, verdig og vel gjennomført seremoni da fire Patriarker ble opp-

høyet til Den Kongelige Purpurgrad. Fra Håkon Håkonsson var det Patriarkene Svein Oshaug, Asle Halvorsen og Odd Nordgård som sto for tur til å få leirens høyeste grad, og fra Loge 34 Fredriksten i Halden kom Patriark Ken Juel Olsen. På ettermøtet

ble det servert en nydelig kalvestek med poteter grønnsaker og saus og samtalen gikk lett rundt bordene. Etter måltidet var det tid for taler, først fra HP Jan Kingo Lilleby, og deretter holdt Patriark Svein Oshaug tale på vegne av de fire resipiendene.

Logenes nevnder for Omsorg

Søstre og brødre: Nevndene er avhengig av at dere melder fra når dere vet om medlemmer som er syke eller vil sette pris på et besøk eller en telefon fra logene.

Loge Cecilia – Nevnden for 2019 – 2021 er:

Nuttall, Ellen Ingrid Harr	Leder	Tlf. 92835847
Krugerud, Ingunn Dårflot	Medl.	Tlf. 91141088
Løken, Anne-Kristine	Medl.	Tlf. 41429263
Løes, Rigmor	Medl.	Tlf. 97980536
Lindegaard, Astrid Margrethe	Medl.	Tlf. 97096116
Sørby, May Hildegunn	Medl.	Tlf. 91730160
Stenshol, Inger	Medl.	Tlf. 91396563
Natrud, Marit	Medl.	Tlf. 93293367

Loge Håkon Håkonsson – Nevnden for 2019–21 er:

Fung Eks OM	Knut Arne Bodal	Leder	907 51 929
Eks OM	Johan Hvalshagen		913 77 208
Eks OM	Harald Rømuld		951 42 849
Br.	Øyvind Ladim		907 54 452
Br.	Arne Henning Sørby		922 56 249
Br.	Dag Reiakvam		952 00 502

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Tanker fra en ny-innsatt Eks OM, høsten 2021

Som vår Loge's avtroppede OM, har jeg behov for å dele noen betraktninger fra de to årene som har gått, og hvordan det kjennes å bli Eks OM.

Da jeg gikk på som OM trodde jeg at dette skulle bli to år med jevnt aktivt logearbeid. Kollegiemøter, øvelser og logemøter skulle gå i en jevn strøm. Vi skulle ha gradspasseringer, veteranjuvel tildelinger og gode arbeidsmøter! Vi skulle ha brannøvelse, Julemesse, Sommertur og vennskaps besøk i Finland!

Men akk o' ve, som vi alle har forstått, så ble denne perioden helt annerledes.

Nå er jeg Eks OM og synes det er spennende å ta fatt på noe nytt. Nå er fokuset helt annerledes, med nye nevnder som jeg er medlem av. Det overhengende fokuset nå og fremover er jo å finne nye som skal bekle alle embeder om to år. Det er fantastisk å oppleve så mye godvilje og innsats blant søstrene, så jeg er optimistisk. To år går veldig fort, og logelivet lever i beste velgående. Vi er så heldige å ha en svært aktiv Loge, med over hundre medlemmer.

Riktignok er det stor variasjon i søstrenes alder, og det må vi alltid ta med i våre betraktninger og avgjørelser.

Eks OM Anne Ymbjörg Floeng.

Vi må huske å være behjelpelige med å distribuere NORENYTT. Det koster nesten 30 kr. å sende et blad ut, og de søstrene som sjelden kommer på møter, bør få muligheten til å lese NORENYTT, følge med i hva som skjer i Logen vår. La oss huske på alle de søstrene som trenger en oppmuntring i hverdagen! Jeg har også et stort håp om å virke godt, være behjelpelig overfor

vår nye flinke OM, trå til hvis hun har behov for litt hjelp eller assistanse.

Takk til alle dere som har støttet meg i de to årene som har gått, takk til alle dere som nå tar fatt på nye oppgaver i nevnder og embeder! Lykke til, – ingen er utlærte med en gang, men i løpet av de to årene så glir alt fint!

Vi har valgt å gå inn i en organisasjon som har som mål at vi skal bli bedre og mer menneskekjærlige! La oss ta med oss det i hverdagen vår: Vennskap, kjærlighet og sannhet, – det er så viktig hvilke valg vi tar i hverdagen, at vi hegner om vårt logeliv. Bruk logemøtene til å la roen senke seg, og ha tid til å være ettertenksom. Ta deg tid til å tenke rolig, ikke bare fare heseblesende gjennom livet! Gi deg tid til å la ting synke inn og gi deg selv tid til å tenke over livet. Det trenger vi i vårt travle liv!

Nå står vi foran Venneaften, og forhåpentlig påfølgende Innvielse! Det gleder jeg meg til, dette er vår loges liv og vekst!

Lykke til i denne perioden, og jeg ønsker dere alle en GOD JUL!

*Anne Y. Floeng
Fung. Eks OM*

Det er tre ting i livet som aldri kommer tilbake
Tiden, ordene og mulighetene

Det er tre ting som kan ødelegge deg
Løgn, stolthet og misunnelse

Det er tre ting som man aldri må miste
Håp, tålmodighet og ærlighet

Men det er tre ting som har mer verdi enn alt
Familie, kjærlighet og vennskap

- Ukjent

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Nye søstre innviet i Logen

Nye søstre i Loge nr. 31 Cecilia. Bak fra venstre: Eks OM Anne Ymbjörg Floeng, faddere Gunn Mathisen Molvik, Anne-Kristine Løken, Line Schi, OM Lill M. Eiken Hanssen.

Foran fra venstre våre nye søstre av Troskapsgraden: Anita Lindberg, Ada Bjerke, Ann-Kristin Johansen Anfinnsen.

Den 27. september 2021 var det en stor dag i Losje Cecilia. Etter en lang periode med corona-nedstenging, kunne vi igjen ha vanlige møter. Tre nye søstre ble innviet i vår orden og Ada Bjerke var en av dem.

Ada Bjerke ble født i Oslo

20.04.57. Hun bodde de første leveårene på Frøen, i den perioden ble hun storesøster til en bror og en søster. Familien bodde så noen år på Røa før de flyttet til Hegge-li. Det ble skolegang på Vinderen skole, Huseby skole og Persbråten gymnas. Så fulgte folkehøyskole i Hardanger og psykologi grunnfag i Bergen. For 40 år siden var hun ferdig utdannet fysioterapeut i Bergen. Hun giftet seg med Frode Larsen, i 1981 ble Stine født og flyttelasset gikk samme året til Trømborg. I 1986 ble Espen født. Ada jobbet hos Evangs fysikalske institutt på Mysen i 12 år. I 2000 flyttet familien fra Trømborg til Mysen. Hun begynte å arbeide på Askim sykehus og der

ble det etterhvert en avdeling for Sunnaas sykehus. Hun har arbeidet mye med slagrehabilitering og med pasienter med nevrologiske sykdommer. Møtene med mennesker i sårbare livssituasjoner har Ada opplevd givende og spennende. Hun er takknemlig for sin rolle med pasientene og føler seg heldig som har fått møte så mange flotte personligheter. Aktivitet, trening, motivering og mestring av hverdagen i samarbeid med pasienter og pårørende har gitt mye glede i arbeidshverdagen. Ada kan se tilbake på et rikt og interessant arbeidsliv.

Hun har alltid hatt interesse for tegning og maling og har deltatt på flere malekurs i Sverige, Frankrike og Norge, noe som har inspirert til å fortsette malehobbyen. Nå er hun leder i maleklubben Atelier Øvre. Der møtes medlemmene regelmessig for å male sammen og få inspirasjon og veiledning. Natur og friluftsliv er også noe Ada setter stor pris på. Hytteliv på Sjusjøen med ski på

bena eller fotturer i skog og mark er også en viktig del av denne aktive damens liv.

Det har blitt fire barnebarn, familien er viktig, hun stiller gjerne som barnevakt. Som 62 åring pensjonerte hun seg, det var på et tidspunkt i livet hvor hennes foreldre trengte ekstra bistand og barnebarna var små, det var en god følelse å kunne disponere tiden som hun selv ville.

Jeg er hennes fadder og det er jeg stolt av. Hun har de kvalitetene som gjør at hun passer som nytt ledd i vår søsterkjede. Humoristisk sans har hun også. Da jeg presenterte henne for noen som mitt fadderbarn repliserte hun: »Du skal være glad for at du ikke måtte bære meg!»

Anne-Kristine Løken

For et halvt år siden inviterte jeg **Anita Lindberg** på en vennekveld i Rebekka loge.

Hun takket Ja, dette var en flott kveld forteller hun. Hun møtte der uten ha noen formeninger. Hun forteller at hun kjente kun til

at en Rebekkaloge holdt til på Mysen.
Det som møtte henne den kvelden, var en varme og godhet og en følelse av å bli ivaretatt. For Anita er det en god følelse å være med i noe som er hennes, et sted hvor hverdagen blir stengt ute, samtidig som den er så nær, i dette gode fellesskap. Omsorg og nærhet har alltid vært en del av meg forteller hun og jeg ser her frem til å utvikle meg, samt å fortsette som en god og delaktig søster.
Min yrkeskarriere har gjennom livet vært å arbeide i sammen med mennesker som sliter kan-

skje litt mer enn andre, så dette med medmenneskelighet betyr mye for meg forteller hun. Jeg vet og prøver å se hele menneske. Anita har sitt daglige virke på Sykehuset Østfold. Hun bor i Askim og er gift med sin Kjære Morten.
Jeg ønsker Anita hjertelig velkommen i Loge Cecilia.

Gunn Molvik

Ann Kristin Annfinsen er født 15.5.1968 . Hun vokste opp i Askim og bodde mesteparten av tiden hos sine besteforeldre. Hun bodde en periode i Oslo som ung men flyttet tilbake til Askim da

hu skulle bli mor. Ann Kristin har en sønn på 30 år. Hun er nå gift med Per Christian, de har ingen felles barn.

Ann Kristin gikk på handel og kontor som ung, men tok høyskole utdanning som voksen. Lønn, regnskap og personal ved Lillehammer Høyskole. Hun har jobbet med mye forskjellig blomster, klær, var ansatt i Nille og jobbet i administrasjonen der i 16 år. Hun har også drevet egen brudesalong. De siste årene har hun jobbet i Askim og Spydeberg Sparebank.

Line Schi

WWW.....

Hvor ser vi ikke dette overalt? Jeg mener ikke at vi skal stoppe utviklingen!
Tvert imot, det er jo sånn livet er! – Men jeg føler meg faktisk litt «tråkket på tærne»!! Tenk om det etter W.W.W... også kunne stått et telefon nr.!?
Jeg er 90 år og har ikke P.C.! Selvfølgelig har jeg mobiltelefon. Men jeg føler meg ikke forpliktet til å ha det heller!! En kjent dame mener at vi eldre skulle være forpliktet til å kunne bruke/ha P.C. Jeg synes det er å sette saken på hodet! Er da den nye generasjonen «forpliktet» til å vite hvordan det er å bruke vanlig telefon og å

kunne snakke med folk, i stedet for bare å «maile»?!
Hvor mye har det ikke stått i avisene om at kommunikasjon er viktig, og hvor mye telefonsamtaler har betydd i disse koronatider?!
Vi må ikke glemme å prate sammen!
Jeg var ute og spiste med min mann, og det kom et ungt par inn. – Mens de ventet på å bli servert, satt de med hver sin mobiltelefon. Og jeg tenkte: Stakkars dem! Hva de går glipp av!!
Min mann og jeg så på hverandre, smilte, og tenkte akkurat det samme!

Vi var tilbake til årene da vi var unge og forelsket! Da det å se hverandre inn i øynene og holde hender, var godt og spennende!! Vel dette er et lite hjertesukk!
Sett et telefon nr. etter WWW..... og la oss gamle få lov å ringe og ha den gleden av å høre en stemme si «hallo»!
I stedet for å måtte ty til noen som har P.C. for å få det gjort! Noe som vi så gjerne vil, få klare selv!

Solveig Johansen

NORE-NYTT på nett:

Redaksjonen gjør sitt ytterste for å få delt ut NORE-NYTT sine utgaver til alle brødre og søstre, i tilfelle der ektefeller er medlemmer begge to, er det kun søstrene som får.
MEN det er mulighet på internett til å finne NORE-NYTT, for dere som er på datanettet:

Gå inn på www.odd fellow.no. Trykk på "Her finnes vi". Trykk deretter på "Logger". Trykk så på "velg sted" i menyen i midten og bla deg ned til "Mysen". Velg "Håkon Håkonsson" og klikk så på "Loge info". I menyen til høyre kan du nå velge "Nore-Nytt".

Overmester i en pandemi

Jeg vil begynne noen år tilbake. I privatnevnden fikk jeg en fin start på min logevandring. Vi lærte oss «etiketten» ved brodermåltidet, en lærerik, arbeidsom og morsom periode.

Da jeg ble spurt om å bli UM kom det veldig overraskende. Jeg hadde ingen ambisjoner om å ta mer ansvar enn å være i privatnevnden og i redaksjonen i Nore-Nytt. Jeg likte meg godt i privatnevnden, der ble vi godt kjent med de nye brødrene i logen.

Å si ja til å bli UM betyr at man må tenke flere år framover, helst 6 år. Det er vanlig og ønskelig å gå videre og si ja til å bli OM og så Eks OM.

Etter nærmere samtaler med min samboer, som da var UM i Loge nr. 31 Cecilia og som anbefalte meg å ta utfordringen og under tvil ble det til at jeg sa; ja. Men jeg var usikker på hva jeg sa ja til.

De to årene som UM var lærerike. Samarbeidet med OM Knut Arne Bodal og Kollegiet var godt, verdifullt og nødvendig for å få erfaring for å gå på som OM.

Det var en stor ære å bli valgt som OM for Logen. Men det var også et stort ansvar å ta på seg. Jeg var godt kjent med embedsmennene i Kollegiet og vi kom godt i gang med planleggingen av arbeidet framover.

De to årene som OM i Loge 62 Håkon Håkonsson ble etterhvert helt annerledes enn jeg hadde forutsett. Etter en tradisjonell høst med innvielse, veteranjuvel, rakfisklag og et fantastisk 60 års-jubileum, sa det stopp 12. mars 2020.

På arbeidsmøtet den 12.3 hadde vi avtale med ordfører Saxe Frøshaug som skulle fortelle om arbeidet i den nye Indre Østfold Kommune.

Da kom Pandemien og det meste stoppet opp.

Resten av min periode som OM ble helt annerledes enn vi forventet.

Først sjokket og usikkerheten over smittespredning, døende

Eks OM Svein Oshaug.

mennesker på sykehusene, så restriksjoner i butikkene, sprite hendene og etter hvert anbefaling om å bruke munnbind.

All møtevirksomhet ble stoppet. Hva gjør vi - ingenting av det vi hadde planlagt og forberedt kunne gjennomføres.

Vi fikk, heldigvis mye god informasjon fra myndighetene og i media.

Det var ingen som hadde erfaring med dette. Ingen møter der man kunne snakke med brødre og få tips om hva som var viktig og nødvendig framover.

E-post ble et godt verktøy for oss. Det var viktig for oss å holde brødrene oppdatert og informert om utviklingen.

Kollegiet måtte tenke nytt og gjennomførte digitale møter på Teams. Vi la nye planer nesten hver uke. Det gikk veldig greit, flinke folk i Kollegiet og kompetente på data. For meg var det det trygt å ha Kollegiet å drøfte situasjonen med. Det ga meg en hvis trygghet.

Det ble en aktiv e-post kommunikasjon i mars, april og mai 2020. Vi trodde jo da, at det skulle gå

over før sommerferien. Som de optimistene vi er, planla vi sommermøte i juni 2020.

Samarbeidet med Styret i Nore sa og søstrene i Cecilia om å legge nytt gulv i Festsalene og bytte ut møblene ble startet opp. Den ansvarlige gruppa tok raskt tak i oppgavene. De innhentet tilbud på møbler og gulv og litt ut på høsten sto alt ferdig. Fantastisk. Godt jobba.

Da sommermøtet også gikk fløyten fikk Kollegiet sitt alternative ønske oppfylt da br. Sverre Mork vill være med å filme en sommerhilsen. Det var en lærerik og spennende prosess. Vi var kjempestolte da vi så resultatet og kunne sende det ut til brødrene.

Pandemien fortsatte og br. Sverre Mork ble med på flere filmaktiviteter. Det ble film om «Retningslinjer for smittevern i Logen» og senere både julehilsen og en sommerhilsen fra avtroppende og påtroppende Overmester.

Heldigvis fikk vi noen perioder høsten 2020 og våren 2021 hvor vi gjennomførte veteranjuveltildelinger, innvielse og gardspasseringer. Da med kun inviterte gjester, slik at vi var innenfor smittevernreglene. Jeg er glad for at vi fikk gjennomført disse møtene, selv om vi hadde begrensinger i antall personer.

Denne perioden i Logen ble spesiell. For meg ble den også ganske arbeidsom. Jeg brukte mye tid på å informere brødrene og det ble sendt utfyllende informasjon et par ganger i måneden. Etter hvert fikk jeg også mer sving på SMS, og kunne sende «raske» gruppe-beskjeder til dere. For å opprettholde kontakten prøvde jeg å ringe eller sende gratulasjoner til alle som hadde bursdag. Friluftsmøtene våre var også et lyspunkt for meg i denne perioden.

Med kreativitet og positivitet fikk vi gjennomført mye godt logearbeid i denne perioden, det er jeg glad for.

En av mine hyggeligste oppgaver har vært å besøke jublantene og overrekke Logebuketten fra Brødrene. Noen besøk måtte være ute i friluft, mens andre var inne med tilbørlig avstand. Tusen takk for mange gode og inspirerende samtaler.

Nå er jeg Fung. Eks OM og har byttet «stol». Logelivet er i ferd med å vend tilbake til mer normale forhold. Vi har et flott Kollegium, med dyktige embedsmenn. Nå må vi legge mye innsats i å verve flere brødre og opprettholde en aktiv og inkluderende loge.

Takk for tilliten dere har vist meg, jeg gleder meg til neste møte.

Broderhilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Fung. Eks OM Svein Oshaug

Per Erling Fladberg til minne

Bror Per Erling Fladberg sovnet stille inn torsdag 4. november 2021, vel 76 år gammel. Vi har mistet en trofast logebror som alltid – uten unntak – stilte opp når logen kalte han til oppgaver. Per Erling var ikke av de mest snakkesalig av oss brødre, men han var alltid der – uansett! Han hadde den utrolige evnen til å lytte – ikke bare til hva som ble framsagt i logemøtene våre – men også til alle brødre han hadde samtaler med. For en fin måte å bli husket på – som den lyttende bror som alltid hadde tid til den enkelte.

Deltakelse i spillgrupper har ofte vært en utfordring å rekruttere brødre til, men når vi spurte Per Erling sa han alltid ja og alltid med sin flotte kommentar: «Å være deltakere i spillene våre gir meg en ekstra dimensjon til livet i Logen».

Selv om han var plaget med sykdom de siste årene av sitt liv, stilte han alltid opp og var godt forbedret – fordi det ga en ekstra dimensjon til logelivet. Tenk om vi kunne lære mer av det? Bror Per Erling har vist oss et eksempel til etterfølgelse.

Trofasthet og villighet preget Per Erling Fladbergs gange blant oss. Han sa aldri nei, men stilte opp, selv om mange av hans dager de siste årene var preget av smerte. Mot slutten av sitt liv var han oppgitt, lei og trøtt av smertene det fysiske livet ga han. Da var ikke tanken på å møte vår store Overmester så skremmende lenger.

Bror Per Erling Fladbergs vita i Logen forteller oss om denne villigheten og trofastheten.

Øyvind Hanssen, OM

Grasrotandel ved spill i Norsk Tipping

Det er nå blitt bestemt at grasrotandelen ved spill i Norsk Tipping skal heves til 7 %.

Dette gjør at noe mere penger vil bli overført til logene våre når medlemmene spiller og har begunstiget Cecilia eller Håkon Håkonsson. Takk for velkomne bidrag gjennom Norsk Tipping!

Til medlemmene i Cecilia

Loge Nr. 31 Cecilia er registrert i Frivillighetsregisteret i Brønnøysund. Vi deltar også i grasrotandelordningen.

Logen oppfordrer sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping.

Dette gjøres ved å oppgi logens organisasjonsnummer ved kjøp av spill som f.eks Lotto/tipping.

Når organisasjonsnummeret er registrert på spillkortet i Norsk Tipping går dette automatisk hver gang medlemmet kjøper et nytt spill.

Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Logens organisasjonsnummer er: **988 920 053.**
Skattmester

Til medlemmene i Håkon Håkonsson

Loge Nr. 62 Håkon Håkonsson er nå registrert i Grasrotandelordningen.

Logen oppfordrer sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping.

Dette gjøres ved å oppgi logens organisasjonsnummer ved kjøp av spill som for eksempel Lotto/Tipping. Når organisasjonsnummeret er registrert på spillkortet i Norsk Tipping går det automatisk hver gang medlemmet kjøper spill.

Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Logens organisasjonsnummer er: **989 036 262.**

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Rapport fra Symposiet i Bodø, august 2021

Kjære søstre og brødre. Symposiet i Bodø fra 19-22. august 2021 var en opplevelse! 260 personer fra hele landets loger skulle samles til felles tema: Budordene i vår tid. Bror UM Øyvind Hanssen (nå OM), Bror Kåre Mons Bye, søster Vigdis Bye og meg- søster UM Lill M. Eiken Hanssen (nå OM) var deltakere denne helgen.

Selve Symposiet er beskrevet i foredraget som er beskrevet et annet sted i Nore-Nytt, men selve opplevelsen med å være der – hilse på andre loge søstre/brødre – være en del av noe større – det var spesielt. Selv uten å kunne «mingle» – altså småprate med andre – så var dette en sjelden stor opplevelse. Natur, gode venner, god mat, foredrag som satte sine spor hos oss, ja- helheten i det hele. Jeg skulle ønske at hele vår loge kunne ha deltatt og opplevd dette.

Vi var så vidt kommet ut av «korona-boblen» og det var uvant å se så mange mennesker samlet på et sted. Fremdeles var det restriksjoner med 1 meters avstand. Arrangøren hadde fått dette glimrende til, men langbord og faste plasser for alle.

Torsdag var «friday» og vi hadde en hyggelig middag på restauranten på hotell Scandic. Sjøutsikt! Vi fra Indre har ikke mye sjøutsikt til daglig – så vi nøt dette flotte synet utover Bodø. På bildet er det Bror Kåre Bye og søster Vigdis Bye som venter på fantastisk god middag.

Selv om Symposiet var fokuset, opplevde vi likevel litt av Bodø. Bror UM Øyvind og søster UM Lill var ute og gikk i pauser og fikk med oss litt av naturen i Bodø, og ikke minst Rednings-skøyta. Den lå i havna og vi fikk mulighet til å kikke litt nærmere på den flotte båten.

Ekteparet Hanssen tok seg også en tur til Bodø sitt logehus. Det var stort! Ikke så rart med alle de logene de har i Bodø – 10 loger og 3 leire! Her blomster virkelig logearbeidet.

Vi fikk også oppleve den flotte kirken i Bodø. En konsert med logebror fra Bodø som organist.

Dette var svært vakkert og ga høytidsstemning på en lørdag. I løpet av en hektisk helg sitter vi igjen med mer kunnskap, nye ideer og gode opplevelser. Noe som jeg tenker på og har lyst til å utfordre våre ordens medlemmer på er Akademia. Hva er akademia?

Gjennom sine institutter skal Akademiet:

- Støtte og oppmuntre Ordensmedlemmer til å produsere materiell i instituttens virkeområde.
 - Støtte utgivelse av bøker, artikler og skrifter
 - Gjennomføre utredninger
 - Sammen med Ordensmuseet og biblioteket oppbevare, arkivere og presentere Akademiets arbeid
 - Legge til rette for fremtidsstudier og langsiktig organisasjonsutvikling av ordenen
 - Utvikle en ledelsesfilosofi bygget på Ordenens verdigrunnlag
 - Utvikle dagens og fremtidens ledere i loge og leir
 - Etablere regionale Akademier
- Jeg avslutter derfor med å håpe at vi også i vårt distrikt kan få til et Akademi. Fremtiden er å ha søkelys på organisasjonsutvikling. Hvordan holde vår kjære orden levende? Tidene endrer seg og de yngre vil ha kanskje noe annet enn den eldre generasjonen har bidratt med? De fleste loger ønsker yngre medlemmer og vi ønsker en utviklende loge som kan bidra i samfunnet med våre budord:

- Oppdra de foreldreløse
- Begrave de døde
- Hjelpe de trengende
- Besøke de syke

Budordene er det som vi skal jobbe for – og tiden er kanskje inne for å tenke nytt og gjøre dette på en annen måte enn tidligere da samfunnet har endret seg?

Vi fire logemedlemmene vil takke for at vi fikk delta på en flott helg i august på Symposiet i Bodø 2021.

*I vennskap, kjærlighet og sannhet
OM Lill M. Eiken Hanssen*

Våre Loger har valgt nye kollegier

Bak fra venstre: Storrepr. Eldbjørg Margareth Frøshaug, Skm. Trine Zetterlund, CM Marianne Høitomt Dahl, Kap. Eileen Rådahl Baastad, Sekr. Toril Natrud. Foran fra venstre: Eks OM Anne Ymbjørg Floeng, OM Lill Margrethe Eiken Hanssen, UM Lene Borghild Nybakken Frøshaug.

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson har til nå ikke noe offisielt kollegiebilde, men vi presenterer et foreløpig bilde her. Bak fra venstre: CM Espen Andreas Volden, Sekr. Nils Henrik Olsson, Skm. Bjørnar Andreassen, Kap. Christian Kopperud. Foran fra venstre: Eks OM Svein Oshaug, OM Øyvind Hanssen, UM Terje Ekhaugen, Storrepr Per Christian Frøshaug.

Tre søstre tildelt Det Gode Vennskaps Grad

Bak: OM Lill M. Eiken Hanssen.
Foran fra venstre: Elin Brataas,
Marthe Maurtvedt, Hanne Aks-
berg Krogh.

Gradspassing i Loge nr. 62 til Den Edle Kjærlighets Grad

Brødrene Kjartan Dahl, Frank Olsen og Anders Sigurd Bye fikk DEKG den 16/9 2021. Bak står OM Øyvind Hanssen.

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

JUBILANTER

Fra nå av vil vi kun bringe omtaler av våre flotte 80, 90 og 100 årsjubilanter i Nore-Nytt.

Boja Evensen 100 år

Det er vanskelig for meg å innse at jeg er blitt 100 år. Men når jeg tenker på utviklingen, skjønner jeg at det har gått noen år. Jeg husker jo at mor og far tente en parafinlampe når de skulle gå i fjøs og stall. Og jeg husker skumringen etter at sola hadde gått ned før parafinlampene ble tent. Så den største utviklingen jeg har opplevet, var da strømmen kom. Tenk på lyset, da. Og hva gjorde vi før vi fikk E-fon. Tenk å ha telefon i lomma. Livet går opp og ned. Sorgen over Paul og to barn, sitter der. Ellers har jeg hatt et fint og rikt liv. Jeg hadde en god og trygg barndom sammen med to søstre og en bror. Vi lærte å gjøre vår plikt. Det var nok når far så bebreidende på oss når vi gjorde noe galt. Paul og jeg var svært aktive noen år med å reise. Vi var verden rundt. Vi har vært i alle hovedsteder i Europa og flere ganger i USA. Vi var på flere cruise, den siste gangen da vi var 90 år. Men da vi var på Hawaii, sa Paul: Tenk å sitte ved et vann på fjellet i Norge og koke kaffe. Ja, vi har gått fotturer på fjellene i hele Sør-Norge med sekk på ryggen fra hytte til hytte. Vi har gått mye på ski. Det var en selvfølge å dra til fjells i påsken.

Vi har kjørt slalom i Norge og Østerrike. Vi har reist med Hurtigruta fra Bergen til Kirkenes og sett vårt vakre land fra sjøsiden.

Da Paul startet Sportsøm etter at krigen var slutt, var alt som hadde med handel å gjøre på det øverste nivå i samfunnet. Jeg fikk være med på de flotteste ballene på Grand og speilsalen i Oslo. Rett etter krigen var det mange fabrikker som sydde. Vi var på høyfjellshoteller også. Jeg er glad at jeg ser bra, for jeg er glad i å lese. Men aller mest glad er jeg for min store og flotte familie.

Boja

Gunvor Egeberg 90 år

En regntung høstdag tar jeg turen til en logesøster som i juli feiret 90 år.

Stort selskap ble det ikke grunnet coronaen, men hun holdt likevel åpent hus med strenge coronaregler. Gjester kom og gikk hele dagen, så det ble riktig så hyggelig. I sommer fikk Gunvor en uforglemmelig gave, en times kjøretur med Harley Davidson. Hun forteller at det opplevdes helt annerledes enn å kjøre tur med bil. Fikk med seg nydelige farger og dufter. Turen startet i Trøgstad, videre til Bjørkelangen, Akerhus grense, Stikla badeplass og endte ved den vakre gården til Anne Lina Fimland.

Aret før fikk hun også en spesiell bursdagsgave. Sønnen hentet henne og de kjørte til hennes datter i Stavanger. I disse coronatider var det ikke så enkelt å komme seg hjem igjen. Hva gjør vi da? Jo, vi sender mor hjem med et fireseters privatfly! Gunvor syntes det var flott å skue ned på Gaustadtoppen. Hun landet på Kjeller hvor hun ble hentet av familien Fimland. Hun har moro av slike ting. Slapper av og lar det stå til.

Gunvor bor i dag i Liveien på Skjønhaug hvor hun trives godt. Koselige naboer som hun gar tur med i fint vær og de treffes også til felles kaffestunder.

Hun benytter seg ofte av biblioteket og er glad i å lese. Har nå tatt for seg gamle klassikere igjen. Til nærbutikken bruker hun rullatoren som hun syntes er et flott hjelpemiddel.

Selv om hun bor alene lager hun seg middag hver dag. Seniorkafeen er nå åpnet igjen og hun benytter seg av dette tilbudet.

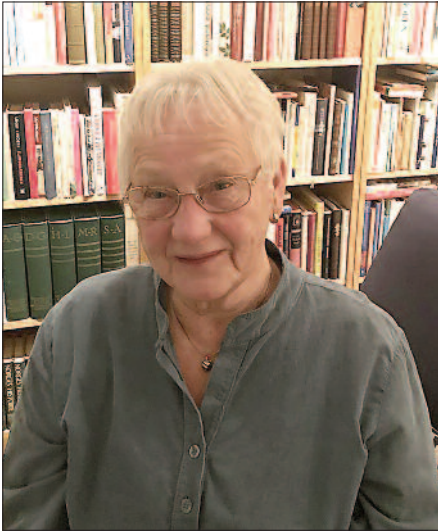
Gunvor tenker mye på Logen, men syntes det kan være litt strevsomt å komme seg ut på kveldstid. Søstertreff derimot liker hun godt å være med på. Gunvor sier hun har vært utrolig heldig. Takknemlig tenker hun tilbake på et rikt og godt liv.

Hun syntes det har vært nok omtale av henne denne gangen, men dersom du vil vite mere om henne kan du lese i Nore-Nytt nr. 2 - 2011 ang. hennes 25-års Veteranjuvel og intervjuet i bladet vårt nr. 1- 2021.

Gunn Sandvig

Laila Fimland 80 år

Laila er ei ekte Skjønhaug – jente, født og vokst opp under krigsåra. Foreldrene drev gartneri, og det var et strevsomt liv med de hjelpemidler som fantes da. Laila forteller at faren hennes måtte stå opp nattetid og skuffe kull i fyrkjelen så plantene ikke skulle fryse.

Laila og søsteren Wigdis ble tidlig en del av arbeidsfellesskapet, og siden har arbeidet vært en viktig del av livet for dem.

Da Laila var 17 fikk hun lærlingeplass i Oslo. Etterhvert ble det forskjellige kurs, og til slutt tok hun eksamen og ble blomsterdekoratør. Så kostet hun på seg handelsskole, Høyes på Mysen, samtidig som hun var en del av Stensbys Blomster.

Laila ble innviet i logen i 1992, og fadder var Gunhild Stensby, moren hennes.

I Båstad bodde det en «likanes» gardgutt, Laila giftet seg og fikk to flotte jenter. Så gikk hun i kompaniskap med Wigdis om foreldrenes butikk. I årene som fulgte var det hele tida blomster det dreide seg. Det var blomster på Skjønhaug, Ørje og i Askim. En dag trengte Laila forandring. Hun kjøpte et agentur for arbeidsklær og dro land og strand rundt som selger. Til slutt måtte hun allikevel tilbake til blomstene og jobbet som dekoratør på Alnabru inntil hun pensjonerte seg.

Laila kan se tilbake på et meget aktivt liv. Sjøl sier hun at hun har hatt et hyggelig liv med familien og sammen med mange venner. Da jentene vokste opp hadde familien stor glede av å delta i et miljø hvor islandshester var den store interessen. Siden er det blitt mange reiser, det er bøker og aviser, og Laila er et gjestfritt menneske. Men aller viktigst er fami-

lien, alle barnebarna, og nå til slutt et vakkert lite oldebarn som kronen på verket.

Anne Haakaas

Lise Holme 80 år

En flott Novemberdag blir jeg tatt varmt i mot i Lises elegante hjem i Moss.

Vi spiser en nydelig lunsj og snakker om en hyggelig familiefeiring av hennes 80-års dag og om alt logelivet har betydd for henne.

Lise var født og oppvokst i Moss og ved å flytte tilbake etter mange år i Askim er hun nå kommet »hjem» igjen og har familie rundt seg. Barn og barnebarn bor riktignok i Oslo, men Lise er veldig glad for det nære kontakten de har ved å være mye sammen på hyttene som de har felles. Lise er veldig glad i naturen rundt stedet de bor og har også stor glede av terrassen hvor hun kan se rett ut på havet og nyte solnedganger og nattehimmeler med stjernedryss. Der kan hun filosofere og finne ro.

Lise ble innviet i Loge nr 50 Kjedden i Sarpsborg 23.10.1975. Hennes kjære venninne Mirjam Christensen la alt til rette for en overgang til Loge 31 Cecilia, og hun ble innballottet 13.12.1982. Hun var glad for fort å få oppgaver å fylle. Av embeder nevner hun spesielt Ceremonimester som en flott oppgave. Og vi er

mange som husker hvor flott hun utførte det embedet. Ellers nevner hun sosialnevnden hvor hun var i 3 perioder.

Lise fikk 40-års veteranjuvel i 2015, og i den anledning står det en fin artikkel om henne i Nore-Nytt nr 2 fra 2015.

Lise føler takknemlighet, ærbødighet og glede over å ha vært Rebekkasøster i alle disse årene. Hun er opptatt av at ritualene og idealene vi lærer inne logesalen skal ha virkning på oss også hver dag i våre liv. Vi må ikke være oss selv nok, men vi må levendegjøre og utbre losje-idealene og utvide søsterkjeden. Det er en stor kraft i godhet, sier Lise.

For hennes egen del har loge-idealene om menneskekjærighet og sannhet vært førende den tiden hun var meddommer i lagmannsretten. Dette var en veldig viktig samfunnsoppgave som hun tenker positivt tilbake på.

Som det aktive menneske hun er, har hun hatt mange hobbyer. Hun har også vært aktiv med den gamle kunsten med Gyldenlær. Hun har laget 3 flotte stoler og to ikoner.

Jeg takker for en veldig hyggelig formiddag med mang gode tanker. På logens vegne gratulerer vi med 80-års dagen og ønsker Lise mang gode år videre både privat og i logen vår.

Reidun Lie Larsen

Bjørn Opjordsmoen 80 år

En velkjent personlighet i Indre Østfold, og bror i vår loge, Bjørn

Opjordsmoen, rundet 80-årsmerket nylig, nemlig 28. august. Han ble medlem av vår loge i 1998. Vi som kjente ham fra før, følte oss sikre på at vi hadde fått en ny bror som sikkert ville vise engasjement og være en vi kunne «dra nytte av». Det stemte selv sagt. Han påtok seg vervet som redaktør av NORENYTT ganske snart etter sin inntreden. Senere var han en sentral person i forb. med OF's engasjement i SOS-barnebyer, hvor han også satt i styret for de frivillige i forb. med innsamlingsaksjonene. Han er fortsatt aktiv i dette arbeidet bl.a. gjennom Solsikkeaksjonen. Bare i år har Solsikkeaksjonen i Spydeberg hvor Bjørn er kasserer, samlet inn nesten 50-tusen kroner! Men dette er bare en liten bit av alt Bjørn har gjort og vært engasjert i. Det er ingen overdrivelse å si at han har og har hatt et rikt liv, og det med bakgrunn i godt vett, engasjement og uredde vilje til å få ting opp og fram. Bjørn hadde sin oppvekst på Jevnaker (Hadeland), i ei grend som heter Sognsbygda hvor hans far var lærer/ rektor på barneskolen. Bjørn fulgte i sin fars fotspor og ble pedagog. Han tok sin eksamen ved Universitetet i Oslo i 1968 i realfag. Det var realfaglærer på ungdomsskole han ville bli. Før det tok han realskole og gymnas i Hønefoss. Det 4de året på gym. var han utvekslingsstudent i Sør-Dakota i USA, en tid han ser tilbake på med stor glede. Der lærte han å se og forstå hvordan menneskene kan være og hvordan de tenker andre steder i verden. Han fikk mange venner der, og han holder fortsatt kontakt med flere av disse, ca. 60 år etterpå. Siste gang han var der var så sent som i 2019. Da fikk han i gave en skikkelig cowboy-hatt som han er så stolt av. – Se bildet. Han er medlem i en forening som heter «Hadeland Lag of Amerika.» Han fullførte gym i 1961, og deretter ble det militærtjeneste ved Jørstadmoen, Sambandsjenesten. Han hadde tanker om å fortsette i

militæret og tok befalskolen. – Men så fant han altså ut at han skulle bli pedagog. Han første lærerjobb var ved Vang skole utenfor Hønefoss. Så fikk han stilling ved Spydeberg og Hobøl Ungdomsskole i 1968, og siden har han bodd i Spydeberg. Han har vært både førstelærer (skoleinspektør) og rektor i flere omganger ved ungdomsskolene i Hobøl og Spydeberg. Siden ble han oppvekstsjef i Spydeberg kommune med ansvar både for skolene og barnehagene i kommunen. Før han gikk av med pensjon, var han skolefaglig leder ved rådmannskontoret. Bjørn hadde et spesielt avbrekk som pedagog i bygda da han i 2 år, fra 1970 til 1972, etter oppdrag fra Norad, var realfaglærer i Zambia. Fru Sissel var med, og de hadde et meningsfylt, spennende og fargerikt liv og opphold der. Både dette og studieåret i USA mener Bjørn var givende og lærerikt for forståelsen av andre mennesker og kulturer. Han har i ettertid også arbeidet for UDI i forbindelse med flyktningemottakene, spesielt med det i nabokommunen Våler. Bjørn Oppjordsmoen har vært aktiv og synlig på så mange arenaer, ikke minst i lokalpolitikken. Tilsammen har han sittet 20 år i kommunestyret i Spydeberg! Han har alltid glødet for rettferd, skolevesen, og sosiale og grønne verdier. Hans politiske farge har vel egentlig aldri skiftet, men har representert både AP, SV og MDG i kommunesalen. Det har vel sjelden vært tvil om hva Bjørn Oppjordsmoen har ment om saker og ting, og ikke bare i kommunestyresalen. Som debattant har han ofte tilkjennegitt sine meninger bl.a. i lokalpressen. At han har en skarp og god penn må alle være enig i! Vi håper at Bjørn fortsatt er med på å gjøre gode gjerninger og sette farge på våre omgivelser, både generelt og i vår losje. Vi gratulerer med 80-års dagen Bjørn!

Johan Hvalshagen

Gunnar Lavén 80 år

Br. Gunnar Laven, født 14. 11. 1941 på Hisingen ved Göteborg, Sverige, kom til Norge i 1973 fra Sverige, der han var oppvokst. Han bodde i Trøgstad den første vinteren. Han hadde da sluttet i jobben i Södra Sveriges Skogsgare. Han er utdannet skogforvalter, arbeidet i skogbruket til mekaniseringen skjøt fart og de store maskinene tok over skogsdriften. Det siste oppdraget var en kontorjobb med avlønningsansvar for 800 mann. Da han kom til Norge begynte han i sin daværende svogers, Lars Erik Herrstrøms, firma i Kjøl- og frysebransjen. I 1979–80 tok han kjølemaskinistskolen i Trondheim. Senere gikk han inn som medeier i sin svogers bedrift. Etter noen år i bransjen, i 1987, valgte han å starte for seg selv og gjorde avtale med en importør av kjøledisker fra Finland. Firmaet vokste til en åttemannsbedrift. Da Gunnar fylte 67 år, solgte han bedriften til to av sine medarbeidere. I pensjonsårene har han vært rådgiver for en kollegas, tidligere ansatts firma, og denne avtalen gikk ut i høst, like før han fylte 80 år. Hans logevandring begynte da han ble innviet 10. mai 2012. Hans fadder var Øyvind Svendsby. Br. Evald Forvik og br. Jan Grefslie var pådriverne og ivrige etter å få ham med i Logen. De syntes han skulle ha en yngre bror som fadder. Gunnar har ikke angret på at han ble med og fikk ta del i Logens ri-

tualer, utvikle seg som menneske og ha et trygt og godt kameratskap. Det hyggelige og ivarettakende kameratskapet har vært en avgjørende faktor for Gunnars medlemskap.

Br. Rolf Gunnar Laven er opptatt av Logens videre liv. Nå er det viktig for oss å få nye brødre i

Logen. Men for folk i jobb er det vanskelig å prioritere Logen i forhold til arbeid, barn, familieliv og fritidsaktiviteter.

Når begge foreldrene arbeider utenfor hjemmet, er det viktig at Logen også tilrettelegger så medlemskapet blir attraktivt. Vi lever i en annen hverdag nå enn for

bare noen år siden. Nettopp derfor tror jeg mange yngre vil ha glede av å oppleve Logens indre liv i vennskap, kjærighet og sannhet.

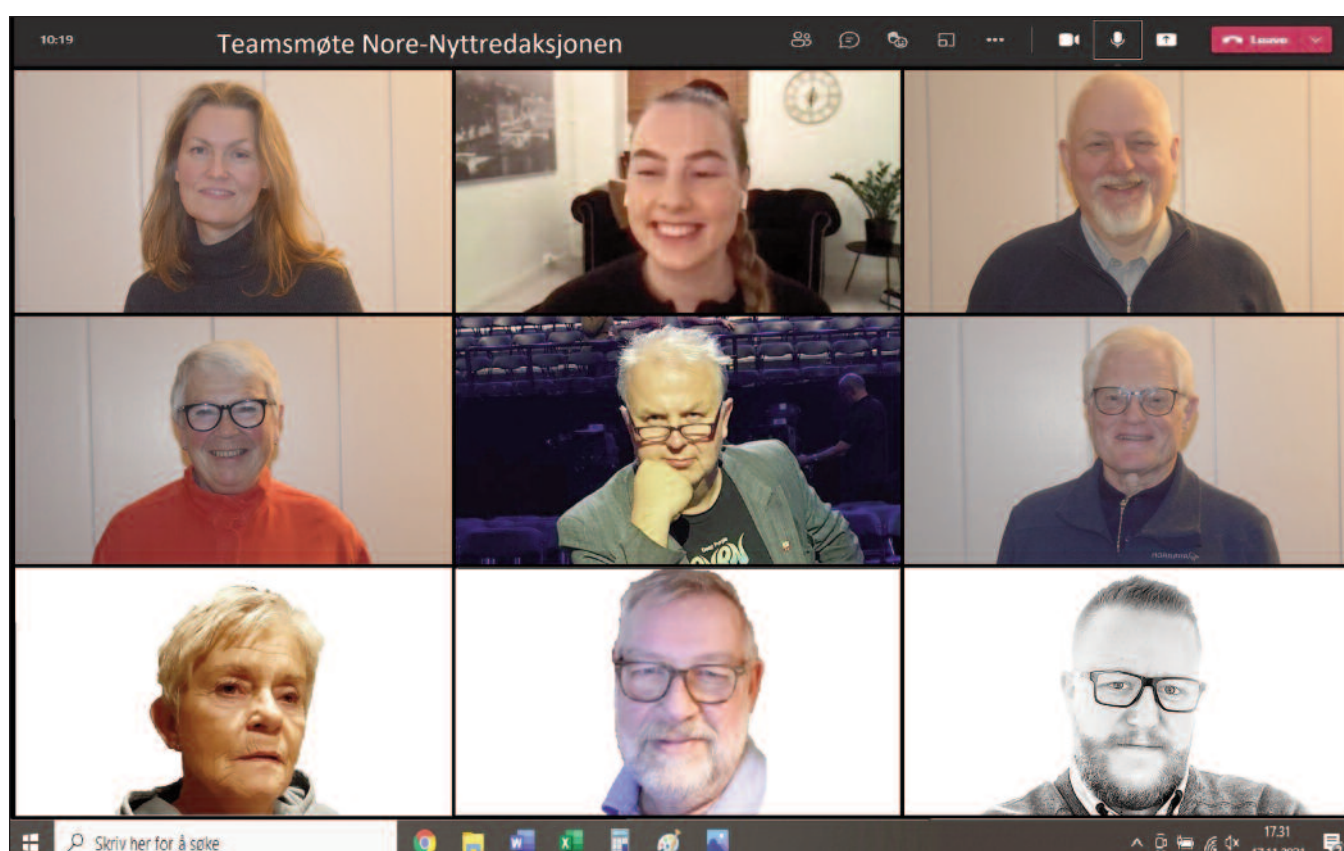
Svein O.

Det er litt rart

*Det er jo litt rart at vi lever vi
Som vokste opp i en annen tid
Hvor alt var enkelt og gleden stor.
Og far var faktisk gift med mor.
Da kjærighet var det å sette grenser
Og omsorg var bedre enn en merke-genser!
Hvor «Pampers-bleier» var fremmedord.
Og huden var robust, og ingen fikk fluor.
Lykkelig forskånet fra psykologer,
Og en passe avstand til skolens pedagoger
Den gang var barnehagen nesten tom
og søsken oppdro den neste som kom.
Bad var et særsyn og ute var doen.
Og klærne vi hadde var arvet fra noen.
Et fjernsyn var aldri vår barnevakt.
Fantasien var rik med sin skapermakt.
Vi jobber, kan til og med lese og skrive.
Selv de med kun 7 år på skolen, har holdt seg i live.
Det er jo litt rart, ifølge eksperter
Burde vi alle hatt store psykiske smerter.
Og hvorfor er ingen av eldre årgang,
«versting» og «taper» med narkotrang?
Vi ble ikke sivblad og bortskjemte pyser.
Vi lærte oss ansvar, fikk avsky for «klyser».
Med stolthet jeg føler, at vår generasjon
Har livsverdier som tilleggspensjon.
Historiens gang blir nok helt ignorert.
I dag er jo alt så vanvittig komplisert.*

Forfatter ukjent

*God jul ønskes
alle logebrødre og logesøstre!*

Hilsen fra Nore-Nyttredaksjonen

Kom gjerne med tips og råd, og aller helst med egne bilder, innlegg og artikler.
Hva som helst egentlig. Både ting innenfra og utenfor huset.
Nore-Nytt blir aller best med samarbeid -:-)

Frist for levering av stoff til Nore-Nytt nr. 1-2022 er 10. mai.

VENNSKAP · KLÆRLIGHET · SANNHET